

ŠIBENIK, 4. SRPNJA 1962.
BROJ 511 — GODINA XI

List izlazi svake srijede * Uređuje redakcijski kolegij * Glavni i odgovorni urednik — NIKOLA BEGO * Uredništvo: Šibenik, Ul. Jelke Bučić 5 * Telefon uredništva 25-62 * Ru-kopisj se ne vraćaju

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

Cijena 20 dinara * Izdaje: Novinsko-izdavačko poduzeće «Štampa» Šibenik * Direktor MARKO JURKOVIĆ * Mjesečna pretplata za FNRJ 100 dinara * Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-8 * Telefon štamparije 22-28 i 29-57

Borci revolucije

Dan borca koji slavimo u socijalističkoj Jugoslaviji je praznik posvećen uspomeni na brojne kolone naših radnih ljudi, koji su, počevši od onog ljetnjeg dana, kad su Tito i CK pozvali u revoluciju, stalno pritičevali u narodnoslobodilačku vojsku. To je dan uspomene na ljude — muškarce, žene pa i djecu, koji su na svojim leđima iznijeli teret revolucije i omogućili stvaranje današnje socijalističke zajednice bratskih jugoslavenskih naroda.

Tisuće i tisuće boraca koji su od 1941. do 1945. ustrajno prilazili borbenoj koloni, u njoj se borili, ali i stradali, junački umirali i ginuli, bili su zapravo mali ljudi, radni ljudi naše napuštene zemlje. Kad su odlazili u borbu nisu mislili o herojstvima niti o koristima koje bi mogli izvući iz pametnog opredjeljivanja na pravu stranu.

Ne, oni su odlazili zato što su osjećali patriotsku dužnost, a i zato što su znali da bituju bitku protiv okupatora zapravo biju još jednu, važniju bitku — onu za izgradnju novog društva.

I tako su se mnogi od tih malih ljudi u jeku borbe i ratnih pregalaštva pretvarali u heroje kojima će se još dugo ponositi svi naši narodi.

Ciljevi su im bili jasni; tačno ih je, u svakom trenutku rata određivao Tito i Centralni komitet komunističke partije Jugoslavije. Moral je bio visok, dostojan prave, zaista revolucionarne armije.

Rat i revolucija su obuhvatili nekoliko generacija čitavog našeg naroda. Vjerojatno će se u historiji teško naći paralela tako sveobuhvatnom pokretu kao što je bila naša revolucija.

U zaista teškim, ponekad neizdržljivim uvjetima ratovanja stvarale su se generacije kadrova. Palog borca ili rukovodioca, zarobljenog političkog radnika ili odbornika, bez odlaganja trebalo je da zamjeni nov čovjek. I taj nov rukovodilac trebalo je da bude snažan, principijelan, dosljedan. Bio je to nesmiljeni imperativ revolucije.

Borci revolucije nikad ne mogu prekinuti aktivnost; za njih nema odmora. Godine 1945—1947. bile su im naporne gotovo kao i ratne: u doba obnove zemlje kadrovi boraca pretvarali su se u istaknute kadrove društvenog života. Onda je došla 1948. — borci su opet bili na frontu, u obrani nezavisnosti zemlje. Nije se ginulo, dođuse, ali bilo je teško.

Ipak, prebrodili smo i to, i mnoge godine nakon toga. Kadrovi revolucije bili su stalno u prvim redovima izgradnje društva, novih društvenih odnosa, ostvarenja socijalističkog principa »tvornice radnicima« i mnogih drugih. Oni su vladali mnogim komplikiranim procesima proizvodnje, uhvatili se u koštac s različitim snagama koje su ometale pravilan put cilju socijalizma.

I život je postao sve ljepši. Ali ni teškoće se ne mogu spužvom izbrisati. Privredni i industrijski rast donio je sa sobom svoje boljke.

Na ljudima je sada da te boljke izliječe. Kadrovi revolucije, borci, treba da regrutiraju nove i nove ljude. Kolona boraca za socijalizam nije ostala na Sutjesci. Ona postoji i danas: treba je podmlađivati; neprekidno joj dodavati mlade, svježe snage. Te nove snage, uz pomoć onih iskustva, starih, riješiće se »bosanske« i »forsirane« probleme produktivnosti, organizacije, proizvodnje, kao što su nekada kolone partizanskih boraca forsirale bosanske, ili neke druge bujice, da bi pobjednički izašle na drugu obalu.

— D R —

Kolona partizanskih boraca

Čitaocima i narodu kotara čestitamo Dan borca!

Pioniri tragom partizana

Pioniri kotara Šibenik vratili su se sa svog pohoda na Vis, što je organiziran u okviru proslave 20-godišnjice Pionirske organizacije, JRM i godine fizičke kulture mladih.

Trideset pionira i pionirki našeg ustaničkog kotara kretali su se tjedan dana po otoku Visu, upoznavali historiju i ulogu otoka Visa u NOB-i, susretali se s pionirima otoka, predstavnici JNA, narodne vlasti, oživljavajući na taj način sve one uspomene iz teških dana naše narodne revolucije, kad je otok Vis odigravao značajnu ulogu.

Ovo nije bio običan izlet ili put u nepoznatu grupu od 30 pionira. To je bio pionirski pohod u zajednici sa pionirima svih primorskih kotareva, pohod tragom partizanskih brigada i mornaričkih odreda. Naši pioniri su mnogo toga još i ranije znali i učili u školi, mnogo su još toga naučili, upoznali i doživjeli baš sada. Mnogstvo je lijepih utisaka, koje nose svojim kućama, da ih prenese svojim drugovima, lijepe uspomene drugarskih susreta pionira otoka Visa, pionira bratske

Slovenije, pionira Rijeke, Pule, Zadra i drugih mjesta.

Život pod šatorima uz samo more, raznovrstan i bogat program, posjet jedinicama JNA, neposredni kontakt sa prvoborcima Visa, te na kraju posjet i boravak u Titovoj pećini, sve je to učenje naše historije na licu mjesta.

Bila su organizirana razna takmičenja u rukometu, malo nogometu, plivanju i atletici, te je šibenska ekipa pionira izvukla i neka prva mjesta. Veoma je bilo uspješno takmičenje »Znanje kroz raznodnu«, gdje su naši najmlađi davali smjeh i potpune odgovore na razna pitanja u vezi historijata Pionirske organizacije, godišnjice JRM, uloge Visa u NOB-i itd.

Nastojanjem i brigom Kotarskog savjeta saveza pionira Šibenik pionirima našeg ustaničkog kotara bilo je omogućeno da u ovoj proslavi uzmu aktivno učešće. Evocirane su uspomene iz NOB-e, rada Vrhovnog štaba i života druga Tita na Visu, kretanja zbjegovca preko o. Visa (naših otočana, Bukovčanaca i dr.). Na

kraju su pioniri srdačno primljeni od strane predstavnika JRM u Splitu.

Mnogo su toga vidjeli i naučili. Srdačnost, drugarstvo, gostoljubivost, toplina... bili su njihovi svakodnevni pratiloci za vrijeme boravka na Visu. Tekovine bratstva i jedinstva, koje su u borbi stečene, čuvaju se i nadalje razvijaju i njeguju i kod naših najmlađih, te baš ovakav jedan pothvat — iako kratkotrajan — puna je garancija, da se kod naših najmlađih formira prava i istinska socijalistička svijest.

Dirljiv je bio rastanak prilikom odlaska s otoka Visa i na obali sa pionirima susjednih primorskih kotareva, kao i rastanak pionira Šibenika sa svojim vodom grupe drugaricom Blaženkom Belamerić i ostalima, koji su bili u njihovoj pratnji.

Pioniri našeg kotara dali su ovim pohodom na Vis vidan prilog proslavi 20-godišnjice svoje Pionirske organizacije, godišnjice JRM i godine fizičke kulture mladih.

T. S.

Borba za ranjenike

Prvi suton se već spuštao na krošnjato drveće. Bilo je sve hladnije. Kolona blijedih i iznemoglih ranjenika i bolesnika teško se probijala kroz borovu šumu. U pokretu nas napadoše avioni. Jedna bomba pogodi sredinu kolone i raznese ranjenika na konju. Drugi avion baca letke. Drugovi ih čitaju i smiju se. Nijemci su nas pozivali na predaju. Kao odgovor, na čelu se začu pjesma, pa se kasnije prenese na cijelu kolonu.

»Proleteri ne bojte se rana...«, odjekivalo je šumom i stapalo se s eksplozijama neprijateljskih bombi.

Avioni su neko vrijeme kružili nad nama i otišli. Utihle su eksplozije i nastala tišina. Samo se još čulo suludo zavijanje vjetra.

Naša kolona, kolona ranjenika i bolesnika, kretala se prema Neretvi. Ispod nas jurio brza i vijugava rječica. Mostić na njoj nije širi od metra. Vješto je napravljen. Nekoliko drugova otišlo je u Vrhovni štab da traži pomoć za prenošenje ranjenika.

Na drugoj strani penjemo se blatnjavom stazom. U blatu sjede ranjenici, blijedi, ispijeni kao kipovi. Drugi leže na iskrivljenim nosilima.

Nekoliko ranjenika sa štakama se penje uz strmu stranu. Svratili smo u selo Luge gdje se nalazilo 380 ranjenika. Pjegačci, to jest tufusari, smješteni su u mali tunel odmah iza mosta.

U to vrijeme ja sam već bila preboljela tifus, ali sam dobila upalu podrebrice. Ljudi su natrpani jedan do drugoga. Neki ječe, traže vode, a neki tuncaju. Bolničarke su naložile vatru u jednom tunela i kuhale čaj za bolesnike.

Pošli smo dalje.

Pored puta kojim smo išli leže leševi umrlih ranjenika. Tom prilikom drug Tito je rekao: »Sve ćemo dati da spasimo ranjene drugove«.

Bilo je sve hladnije. Pahuljice snijega bacao je vjetar u lice. Kolona se sve sporije kretala. Bolesnici i ranjenici već su iznemogli. Da bi se malo odmorili zastali smo u pustom mjestu Zlopolju. Naša se bolnica smjestila u nekoliko baraka. U jednoj od njih smjestio se pionirski dom. U njemu su bila djeca koja su ostala bez roditelja. Da bi se malo okrijepili, dali su nam toplu vodu u kojoj je plivalo nekoliko zrna kukuruza.

Upravo sam počela jesti kada se začuo vrisak. Brzo sam ostavila porciju i pridružila se ostalima koji su također čuli vrisak. Tada je dočuo jedan kurir i rekao nam da su neprijatelji upali u dječji dom i počeli da kolju. Čuvši to istrčala smo vani i uputili se prema obližnjem brdu. Iza nas su odjekivali pucnji. Uzbrdica je bila velika, a teren klizav. Išla sam žurnim korakom, ali najednom bi se okliznula i spustila se opet nizbrdo. To mi se desilo nekoliko puta.

Na nekoliko metara iza mene trčali su četnici. Od straha sam izula opanke koji su mi smetali pri uspinjanju i bacila ih. Ubro smo se sakupili na vrhu brda. Oni koji su bili nemoćni našli su smrt u neprijateljskim rukama.

Bilo je strašno hladno, a ja sam bacila opanke. Kad bi stajali na jednom mjestu uvijek sam tapkala nogama, inače bi čarape prijanjale za snijeg. Te hladne zimske noći promrzle su mi ruke i noge. Krv je počela probijati kroz čarape. Za sobom sam ostavljala crven trag. Jedva sam se vučila. Neki su ruku i nogu su otpali. I drugi borci su patili od hladnoće.

Prolazeći kroz neko selo dobila sam nove opanke. Malo kasnije ugledali smo Jablanicu. Prema oblačicama dima vidjelo se da Talijani tu ku topovima Luge i most na Neretvi. Kako li je našim drugovima? Kako je teško tim ranjenicima koji ne mogu da se kreću, već leže kojekuda izloženi neprijateljskim granatama.

Pojurili smo dolje. Mnogo žrtava nije bilo. Napravili smo plan za evakuaciju. Čim je pao mrak otpočeli smo s radom. Naši borci sve dalje tjeraju četnike. Evakuacija je napredovala. Odošeni su i posljednji tufusari. Ali za njih zarobljen Talijani kopaju grobove. Ispijeni, žuti, drugovi su podlegli tifusu. Gledala sam prazan tunel i mrtve drugove.

Šišla sam do Neretve i gledala tu plavu rijeku, gledala je i neko me sjetno zadovoljstvo obuzimalo. Neretva je savladana... Ali pobjeda još nije tu. Naša sloboda bila je još daleko...

Pričala je moja majka, a njene blage oči napunile su se suzama zbog svih onih rana i lešava i zbog krvi istekle u prošlosti.

Mira Korać, učenicica Gimnazije Šibenik

Proslava Dana borca u Šibeniku

U Šibeniku i okolnim selima na svečan način proslavit će se 4. srpnja — Dan borca. Pri osnovnim organizacijama SSRN održat će se prigodna predavanja, dok će razne kulturne priredbe biti upriličene u okviru Saveza udruženja boračkih organizacija. U Šibeniku će se otkriti spomen-ploča u znak sjećanja na 69 poginulih boraca i žrtava fašističkog terora gradskog predjela Plišar. Svečanost će se održati ispred zgrade Narodne banke u prisustvu roditelja palih boraca, predstavnika političkih i društvenih organizacija, te šibenske Narodne glazbe. U povodu Dana borca položiti će se vijenci na spomen-ploče, spomen kosturnice i grobove palih boraca. Toga dana predviđeni su posjeti staknutijim mjestima iz doba narodne revolucije.

Uz proslavu u Kninu

Povodom proslave Dana borca u Mokrom Polju, Radučiću, Kninskom Polju, Vrbniku, Sturmići i u drugim selima kninske općine gdje postoje spomenici palim borcima, bit će organizirane posjete gradama i članova boračkih i drugih društveno-političkih organizacija, te položeni vijenci uz prigodne govore i odavanje počasti palim borcima i žrtvama fašističkog terora.

Organizacije Saveza boraca postaviti će vijence na spomen-ploče kojima su obilježeni značajni događaji iz vremena narodnoslobodilačkog rata.

U povodu Dana borca u Kninu će biti organizirana kulturno-zabavna priredba, uz sportska natjecanja i prigodno emitiranje Pionirske radio-stanice. (m)

Položeni vijenci u Parku strijeljanih

Predstavnici Općinskog komiteta Narodne omladine zagrebačke općine Trešnjevka, maturanti i nastavnici industrijske škole »Jozha Vlahović« iz Zagreba položili su u subotu vijence na mjesto gdje su prije 20 godina talijanski okupatori strijeljali narodnog heroja Rada Končara i 25 drugih dalmatinskih rodoljuba.

Svečanom polaganju vijenaca prisustvovali su Svetin Curović i Veko Šprljan, članovi Kotarskog odbora udruženja boraca narodnoslobodilačkog rata. Minutnom šutnje odana je počast palim herojima. (o)

Partizan

Borba protiv „divlje“ izgradnje stanova

U okolini svih gradova pa i većih mjesta iz godine u godinu raste broj bespravno sazidanih zgrada pa i čitavih naselja. Bespravna ili „divlja“ stambena izgradnja uzela je maha i sa njom se uspješnije ili sa manje uspjeha bore gotovo svi narodni odbori.

O „divljoj“ izgradnji stanova govorilo se u republikim i Saveznoj narodnoj skupštini, a uzroke i posljedice razmatrali su mnogi organi i organizacije. Nedavno je o tome raspravljano i u Stalnoj konferenciji gradova.

Odavno se govori o mjerama koje bi trebalo upotrijebiti u suzbijanju bespravne izgradnje, koja u nekim gradovima prijeti da uzme široke razmjere. U razgovorima i u praksi stvorena su dva metoda rješavanja „divlje“ stambene izgradnje: jedni pridaju veći značaj administrativnim a drugi ekonomskim mjerama.

Narodni odbori koji su zaključili da su administrativne mjere efikasnije, počinju inspeksijsku službu, sudiže za prekršaje izriču oštrije kazne, postupak za rušenje bespravno podignutih zgrada je jednostavniji i brži.

U narodnim odborima koji su ekonomskim rješenjima dali prednost sve češće se govori a i poduzimaju konkretne mjere da se utvrdi reon u kojima se mogu podizati porodične zgrade sa minimumom sanitarnih i komunalnih uređaja, a napravljeni su tipski projekti za nekoliko vrsta zgrada. Čine se i drugi napori kako bi se individualna sredstva upotrijebila za izgradnju stanova koji će se amortizirati za kraće vrijeme od 100 godina ali koji će imati najosnovnije uslove za život.

Nema sumnje administrativne mjere su potrebne i moraju biti efikasne posebno zbog toga što sa bespravnom izgradnjom narodni odbori dobijaju „u miraz“ mnoge druge teškoće. Ali, nikako se ne bi valjalo zavaravati da će se bespravna izgradnja suzbijati samo administrativnim mjerama i kaznama.

To potvrđuje i iskustvo mnogih gradova koji su postigli značajne rezultate prije svega ekonomskim mjerama i ekonomskim rješenjima.

I površne procjene pokazuju da bespravna izgradnja stanova nije baš jeftina kako se priča. Svaki građanin uložiti u takav stan po pola milijuna i više dinara. Ako bi narodni odbori izučili i iznašli pogodnu formu i ovaj novac bio bi upotrebljen za izgradnju naselja koja ne bi bila ruglo grada.

Ali da bi se to postiglo potrebno je prije svega napraviti regionalne urbanističke planove na kojima će se naći mjesta i za naselja za jeftiniju izgradnju porodičnih stanova. Ta naselja ne bi imala velike komunalne niti komformne zahtjeve. Voda bi se dobijala na javnim česmama, ulice ne bi morale da se grade od skupog materijala a zgrade bi se amortizirale za tridesetak godina.

U nekim gradovima ovi planovi postoje i rezultati su zadovoljavajući. Čak su napravljeni tipski projekti koji se daju građani-

ma besplatno a tereni za naselja bili su prethodno pripremljeni i na njima obavljani najpotrebniji komunalni radovi.

Uporedo sa tim neki narodni odbori dali su i povoljnije uslove za kreditiranje stanova ovim kategorijama građana a u nekim je učinjen i interesantan pokušaj da se sredstva ujedine i da se grade jeftini stanovi u zgradama sa po tri ili četiri sprata. Ujedno činjeni su napori da se građanima predoče sve prednosti izgradnje stanova u zajedničkim zgradama i sve posljedice bespravne izgradnje.

Sve veći broj bespravno izgrađenih stanova pokazuje da stan nije pristupačan svim kategorijama građana i pokazuje da nisu iskorišćene velike mogućnosti za sakupljanje individualnih sredstava građana koji žele da sagrade stan. Kreditna politika još ne uzima u obzir ekonomsku snagu tih sredstava. Ako bi se bespravna izgradnja ekonomskim mjerama rješavala, administrativne mjere bile bi opravdane i efikasne.

Z. Živković

Festival amaterskih zborova Hrvatske povodom 70-godišnjice druga Tita

Značajna manifestacija muzičkog amaterizma

Impozantno je djelovao Trg Sime Matavulja u subotu 30. ovog mjeseca sa skladno improviziranim pozornicom i prepunim auditorijem, kad su zvuci fanfara označili uvod u Muzički festival amaterskih zborova Hrvatske, i kad je pred mikrofon stupio drug Zoran Palčok, predsjednik Saveza muzičkih društava i organizacija Hrvatske, koji je službeno otvorio festival. U svom kraćem govoru drug Palčok je istaknuo specifične društveno-političke funkcije muzičkog amaterizma kod nas u različitim razdobljima historije.

Govoreći o velikoj tradiciji zborne muzike kod nas drug Palčok je posebno istaknuo šibensko »Kolo« kao jedno od nosilaca tih tradicija, koje je političko-društvenu funkciju vršilo na primjeran način, odgajajući u predratnim godinama u socijalističkom duhu više generacija radničkih boraca, uvijek uz podršku građana. Zato je Savez muzičkih društava Hrvatske i povjerio »Kolu« organizaciju ovog Festivala.

Pošto se zahvalio predsjedniku NO-a šibenske općine inž. Zvonimiru Jurišiću na pruženju pomoći, RKUD »Kola« za učešće i organizaciju, te njegovom predsjedniku K. Crnogačiću, kao i svim učesnicima festivala, drug Palčok je službeno otvorio Festival. Već susret s prvim zborom koji je nastupio (KUD »Posavac« iz Ivanić Grada — dirigent B. Kezele) ostavio je na nas prijatan utisak, ne samo zbog relativno solidnog muziciranja, već i

stoga, što se jedno tako malo mjesto predstavilo s onako velikim pjevačkim sastavom.

Za pohvalu su i nastupi mješovitih zborova RKUD »Karlo Mrazović« iz M. Središća (dirigent J. Videc) te RKUD »Željezničar« iz Ogulina (dirigent M. Lataš) dakle iz naših manjih centara, koji su pokazali zavidne rezultate u svom radu. Zagrebački jevrejski zbor (dirigent E. Cossetto) koji se već afirmirao i u inostranstvu, pokazao je visok stupanj artizma, kompaktni i tehnički ujednačen s mnogo smisla za fino komorno muziciranje uspješno je izveo djela J. S. Bacha, Factoria i E. Cossetta.

Veoma uspješni bili su i nastupi RKUD »M. Brajša - Rašan« iz Pule (mješoviti sastav — dirigent N. Milotti), te muškog zbora »Filip Dević« iz Splita (dirigent J. Veršić), Puljani su se osobito istaknuli u izvođenju pjesme I. Matetića - Ronjgova, ko-

je su prožete istarskim folklorom, dok su Splićani kroz interpretacije pjesama Gotovca i Odaka pokazali svoj kvalitet i glasovnu čistost.

Mješoviti zbor RKUD »Joža Vlahović« iz Zagreba (dirigent E. Cossetto) potvrdio je reputaciju koju uživa u zemlji i inostranstvu izvodeći dinamički elastično i intonativno čisto kompozicije različite po stilu i sadržaju. Šibensko »Kolo« (dirigent N. Bašić) koje je nastupilo kao posljednje, nije ni ovog puta iznevjerilo tradicije. Ovaj impozantni zbor, kojeg kontakt s publikom (osobito šibenskom) dovodi u svojstven zanos pokazao je glasovni potencijal i zrelost interpretacije u kompozicijama L. Županovića, B. Bjelinskog i V. Berdovića.

Pokušamo li na kraju ocijeniti značenje ovog impozantnog amaterskog skupa, vidjet ćemo da je ono ogromno, pogotovo danas u vrijeme kad se u sferi našeg

kulturnog kretanja osjeća izvjesna stagnacija muzičkog amaterizma, koja ne samo da predstavlja kočnicu omasovljenja kulturnog života, već u sebi krije i opasnost dekadencije. Osim toga izvjesna deformacija muzičkog ukusa kod dijela publike, uslijed pomanjkanja određenog kriterija za estetsko — umjetničko vrednovanje u muzici, bila bi manja, kad bi šire mase bile jače obuhvaćene kulturnom a posebno muzičkom aktivnošću, jer bi onda i estetska mjerila bila na višem stupnju.

Znači treba težiti rekreiranju muzičkog amaterizma, koji istina nije kod nas preživio, ali izvjesna stagnacija postoji. Gledano s tog stanovišta ovaj šibenski susret amaterskih zborova, kao i slični susreti amatera, koji se pretvaraju u značajne manifestacije muzičkog amaterizma, treba podržavati i pružiti im punu moralnu i materijalnu pomoć.

M. Livaković

Iz organizacija SSRN u Kninu

Negativne pojave - glavna tema

U prisustvu Memira Šolaje, predsjednika Općinskog odbora Socijalističkog saveza, održana je u Vatrosgnom domu u Kninu veoma uspješna konferencija IV podružnice Socijalističkog saveza. Nakon uvodne riječi Jove Dukića, predsjednika podružnice, na veoma posjećenom skupu ove organizacije govorio je Memir Šolaja o mjerama koje se na području komune poduzimaju radi otklanjanja slabosti i negativnih pojava u privredi i društvenom životu. Informirao je članove podružnice o formiranju i dosadašnjem radu Općinske komisije za provedbu uputstava o raspodjeli čistog prihoda i osobnih dohoda u privrednim organizacijama i o radu drugih komisija. Govorio je i o mjerama koje se poduzimaju radi otklanjanja slabosti u radu trgovine i objašnio zbog čega su obustavljeni radovi na izgradnji nove cjeplane u Sturmići, kao i o stanju i toku radova drugih investicionih objekata koji će se dovršiti u određenim rokovima, a to se odnosi na melioraciju u Kosovu, te prvu etapu melioracije u Kosovu polju, uključujući tu i dalekovid Knin — Kosovo, koji uz to otvara perspektivu za elektrifikaciju velikog broja usputnih sela.

Na kraju je pozvao članstvo podružnice kao i ostalo članstvo Socijalističkog saveza da se najšire angažira na otklanjanju negativnih pojava.

Nakon veoma žive diskusije o komunalnim, privrednim i drugim pitanjima na konferenciji su usvojene zaključci, pored ostalih, da će članstvo ove organizacije poduzeti akciju za prikupljanje sredstava u korist izgradnje osnovne škole, kao što su to već

dosad učinili članovi u korist izgradnje osnovne škole, kao što su to već dosad učinili članovi I i III podružnice.

Članstvo ove organizacije preuzelo je obavezu da dade doprinos u dobrovoljnom radu na uređenju šetališta uz obalu Krke.

Osim toga zaključeno je da se na jednom od narednih sastanaka stavi na dnevni red upoznavanje s radom i problematikom Tvornice vilaka ili neke druge privredne organizacije.

SASTANAK POLITIČKOG AKTIVA U RADLJEVCU

Na inicijativu Mjesne organizacije sela Radljeva održan je sastanak članova političkog aktiva. Skup je bio upoznat s akcijama i mjerama koje se na području općine poduzimaju u cilju otklanjanja slabosti i negativnih pojava. Zatim su razmotreni najaktuelniji problemi sela pa je usvojeno više zaključaka. Dogovoreno je da se pripremi konferencija mjesne organizacije.

U okviru komunalnih radova Radljevačani su preuzeli obavezu da će raditi na uređenju školske zgrade i poljepšanju njezina okoliša. Pošto je to stočarski kraj, zatraženo je da se radi liječenja stoke i sprečavanja stočnih oboljenja, uvedu mjesečni veterinarski dan, što do sada nije bio slučaj. Preko zadruga da se poradi kako bi se na vrijeme osigurala stočna hrana za zimu. Pošto je u selu istaknut problem zapošljavanja, zaključeno je da se naprave spiskovi osoba kojima je zaposlenje najpotrebnije. (m)

Iskliznuo teretni vlak u Kninu

Ljudskih žrtava nije bilo

Na kninskoj stanici došlo je u subotu navečer uslijed iskliznuća teretnog vagona do zakrčenja glavnih kolosijeka. Zbog te saobraćajne nezgode oko 12 sati bio je paraliziran saobraćaj na uskoj i širokoj pruzi, jer sve vlakove koji su kretali prema Splitu i Šibeniku, te Zagrebu i Beogradu, kninska stanica nije mogla propustiti. To se desilo baš onog dana kad su pored dosadašnjih uvedenih i svi ostali sezonski vlakovi.

Iskliznuće vagona desilo se oko 20 sati i 40 minuta, kod prvog bloka, kada je teretni vlak koji je priplo iz Šibenika, prosljedivao put za Bihać. Kompoziciju su vukle dvije lokomotive od kojih je jedna bila rivalica.

Kod skretnice broj 12 jedan od prednjih vagona je iskliznuo sa šina, a tada su na nj uslijed potiskivanja lokomotive rivalice naletila još četiri vagona i zabilila se jedan u drugog. Pri tom su oštećeni i ispreturani vagoni ove kompozicije zakačili dva vagona

teretnog vlaka na susjednom kolosijeku i prevrnuili ih.

Iako su nakon iskliznuća kola i tokom čitave noći radnici Sekcije za održavanje pruge, koristili dizalice, radili neprestano, i pak je prekid saobraćaja trajao više od 12 sati. Tek u nedjelju ujutro oko 8 sati propušteni su prvi vlakovi ličkom prugom, prema Splitu i Zagrebu, a kasnije između 9 i 11 sati i ostali, uskom prugom.

Osim štete na vagonima, dijelom i robi, pruzi i pružnim uređajima, šteta je povećala i veliko zakašnjenje brojnih brzih vlakova.

Provedena je istraga kako bi se utvrdili uzroci ove saobraćajne nezgode koja je srećom prošla bez ljudskih žrtava.

Situacija oko iskliznuća vlakova odnosno njihovog zakašnjenja izmijela je na površinama dvije stvari, koje istina nemaju nikakve veze sa željeznicom ali ipak, jedna je na primjer za pohvalu, jer

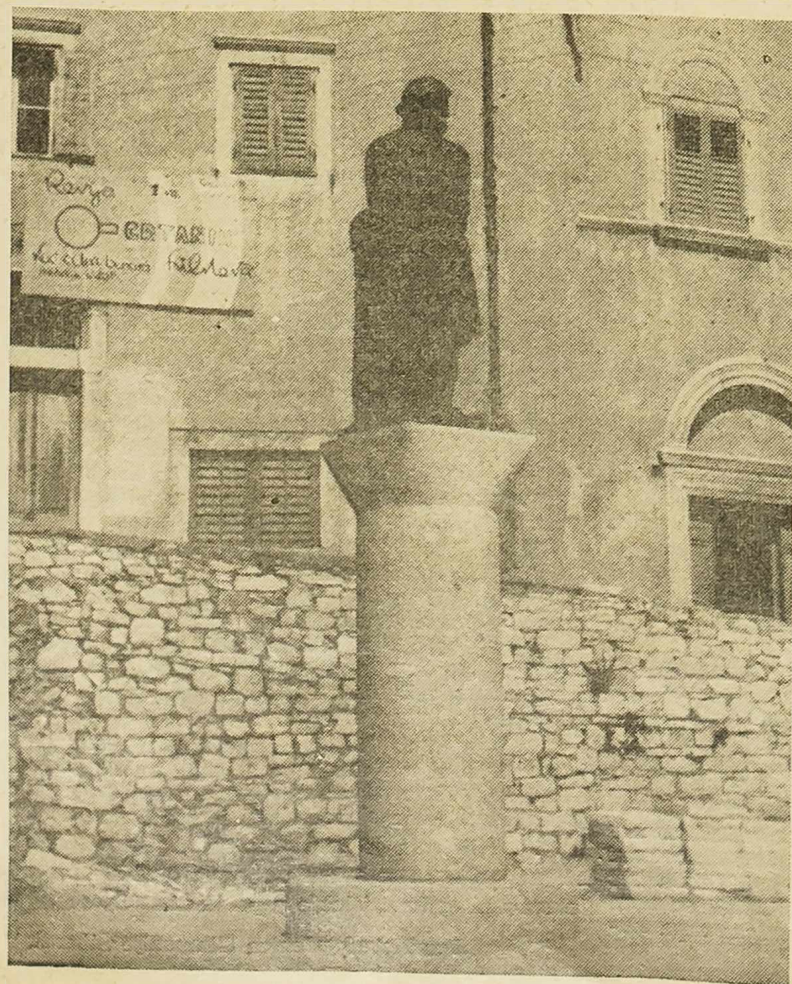
je ispostava u Kninu, zadarskog »Autotransporta« uputila u Golubić autobuse da preuzmu putnike za Zadar, kako ne bi dugo i nepotrebno tamo čekali.

A drugi primjer. Dok su putnici iz nekoliko zaustavljenih vlakova čitavu noć čekali na kninskoj stanici, Ugostiteljsko poduzeće nije se sjetilo, da tokom noći ili barem što ranije ujutro otvori restoran »Istru« u blizini željezničke stanice, kako bi ljudi nabavili što im je potrebno, a isto tako trgovačka mreža u Kninu nije se sjetila da osigura dovoljno kruha u nedjelju i približi putnicima razne namirnice, jer sve je to nekako bilo uokvireno ustaljenim i redovnim poslovanjem, kao da na stanici nije bilo toliko svijeta iz raznih krajeva koji su zbog toga u Kninu i iz Knina ponijeli loše utiske.

Ne bi škodilo kad bi se kninski ugostitelji i trgovina ugledali na primjer zadarskog »Autotransporta«.

O Jurju Dalmatincu

Naša historija umjetnosti bilježi kvantitativno relativno skromnu aktivnost. Međutim, izvjesna stilska razdoblja osobito su reljefno istakla neke naše spomenike. Prvenstveno nas u tome smislu impresioniraju kiparska i arhitektonska djela, a često imamo spomenike koji su upravo jedinstvo tih dviju vrsta. O takvom jednom djelu rekao bih nešto najzahtijevnije već u uvodu. Radi se o šibenskoj katedrali, našem jedinstvenom spomeniku po visokoj kvaliteti i, da to odmah spomenem, po jednoj tehničkoj odobnosti. Naime, čitava građevina (zidovi i svodovi) je podignuta od velikih blokova kamena, što predstavlja veliku smjelost i vještinu. Gradnja je trajala preko stotinu godina, usko se povezujući sa historijom samoga grada. U tom procesu gradnje uočavamo tri faze. No druga faza gradnje (1441—1473) možda je najznačajnija po odlučnom zahvatu u radu. Tada je došlo do proširenja crkve. Podizanje kora je dovelo do veće slikovitosti unutrašnjeg prostora i odredio smjelost katedrale. Gradi se i sakristija. Postavljanje četiri jakih pilona govori već o osnovnoj koncepciji trobrodnog prostora sa transeptom i sa kupolom prostornim i plastičnim akcentom. Ne zna se kakav je krov bio tada zamišljen. Postojeći polucilindrični svod (vidljiv iznutra i izvana) je iz kasnijeg vremena. A ovaj prikaz

zani doprinos (tokom druge faze) veličnim ljepoti te građevine — bez koje nije gotovo ni jedna razglednica našega grada — dao je Juraj Dalmatinac. I tu, sjevero-zapadno od katedrale (tog svog remek-djela), u prostoru, kojeg sa sjevera i zapada uokviruju dvije fasade (od kojih će jedna tražiti radikalnu izmjenu) dobio je naš majstor, zasluženo, impozantni spomenik — djelo jednog našeg velikog majstora, Ivana Meštrovića.

Ali, značaj Jurja Dalmatinca prelazi značaj spomenute građevine. Tu uz gradilište katedrale bila je klesarska radionica, u kojoj su radili i drugi mani majstori, pomoćnici i učenici (Pribešavljić, Aleš i dr.). Ova intenzivna aktivnost značila je žarište iz kojega je zračila širom obale umjetnost prelaznog, kasnogotičko-renesansnog stila. A i sam majstor Juraj je putovao i radio po našoj obali.

Juraj Dalmatinac je naš veliki kipar i graditelj XV stoljeća. Ne zna se sigurno da li je u Zadru, 1441. godine došao u Šibenik iz Venecije, gdje je radio u okviru radionice poznate obitelji Bon. U Šibeniku živ, uz prekid, sve do svoje smrti (1473), a tu ima i svoj palacu. Ovo su uglavnom podaci — svakako malo, da se visoki kvalitet i porijeklo stila njegovih djela, osobito figuralne plastike. Nije poznati ni njegovo

prez me. Po intenzivnom djelovanju u Šibeniku dobio je naziv Šibenčanin. Obično se još naziva Orsini, ali se on sam nikad nije tako nazivao (to prezime je uzeo njegov sin), već Georgius quondam Methila (Juraj Matijin). Na sjeveroistočnom vanjskom dijelu šibenske katedrale, u natpisu iz 1443 godine, on sam sebe naziva: Georgius Dalmaticus (Juraj Dalmatinac). Ovaj naziv je svakako najopravdaniji, po svojoj dokumentiranosti, a nalazi opravdanje i u rasijanosti majstorova opusa i njegovom snažnom odjeku i utjecaju po cijeloj Dalmaciji.

Sad nešto o obimu njegova opusa. Da samo nabrojimo. Najprije rad na Pora della Carta u Veneciji (između Duždeve palače i Sv. Marka), 1441—1473.) radi na katedrali (sa sakristijom i kustinicom) u Šibeniku. No svoj boravak i rad u Šibeniku preklada radovima u drugim našim gradovima. Tako radi u Splitu i oltar Sv. Staša u katedrali te kapelu i oltar bl. Arnira. Jurjev rad ili rad radionice su: andeo s grbom jednog biskupa na zvoničaru Sv. Duje i anđeli na dvjema palačama Papalić. U Dubrovniku radi na Kneževu dvoru i dovršava kulu Minčetu. U Pasi daje vjerojatno ideju urbanističkog plana grada s pravokutnom mrežom ulica. Majstorov rad u Zadru još je nepoznat. Dobiva nerudžbu i u Italiji, u Ankoni (fasa da Loggie dei Mercanti, portal S.

Francesco alle Scale, te stariji dio portala crkve S. Agostino). Upravo nedavno majstovu su pripisane dvije statue dječaka-štitonoša sa vjerojatno jednog izgubljenog oltara iz šibenske katedrale. Ovaj kvantitet, čiji se okvir i proširuje, svakako je impozantan makar oštrom filksiran.

I na koncu da još jednom pogledamo figuralni ukras krsionice, ona dva živahna puta što drže valovito nabranu listinu s natpisom ili red glava sa korne partije katedrale. U ovom nizu glava naš majstor je do najvećeg stupnja manifestirao interes i zanimanje za život koji se odvijao oko njega. U tim živopisnim fizičkim i ekonomskim prilikama, koje uvijek čine temelj kulturnoj i umjetničkoj nadgradnji. Mi su se naši talenti ispoljavali u stvarnim kulturnim ambijentima, osobito u Italiji. S obzirom na ovakve naše okolnosti značajni majstor Juraj Dalmatinac, naš porijeklom, djelovanjem i osjećanjem, zavrijeđuje našu punu pažnju.

prof. K. S.

UPISI

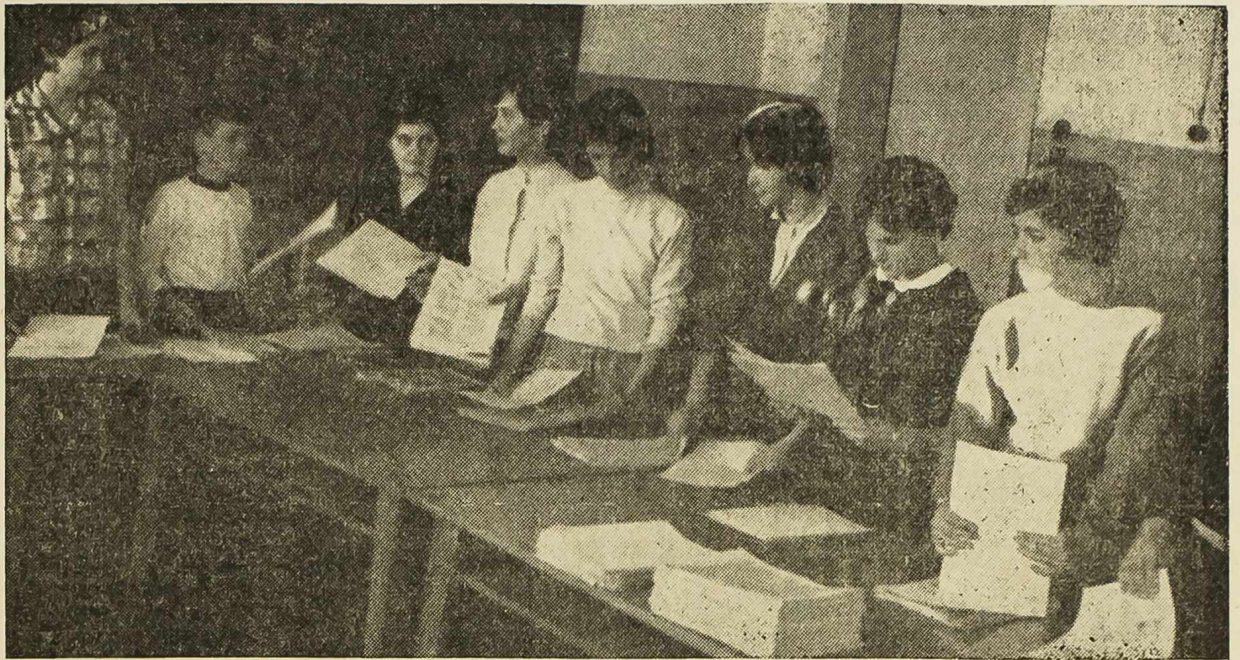
Upis učenika, nakon završene osnovne škole, u škole drugog stupnja ili njima slične, postalo je u novije vrijeme jedno od najaktuelnijih društvenih problema. Poteškoće rezultiraju iz činjenice da svake godine sve veći broj učenika završava osnovne škole i sve više njih namjerava nastaviti školovanje ili u stručnim ili u općeobrazovnim školama. Naravno, čito je značajno napomenuti da se priliv učenika sa sela vrlo osjetno povećava i da oni u stvari sačinjavaju većinu kandidata za daljnje školovanje.

Na području naše komune i kotara situacija u vezi s tim vrlo je ozbiljna. Prema nepotpunim podacima, samo na području šibenske komune ove će školske godine osnovnu školu završiti preko 1.300 učenika. S druge strane kapacitet škola koje postoje u Šibeniku ili nekim drugim mjestima, takvog je karaktera da se moći primiti jedva polovinu od tog broja. Tako na primjer, prema natječaju Natječajne komisije Gimnazije, Učiteljske, Ekonomske škole, Škole za medicinske sestre i Škole za bolničare u Šibeniku, u te će škole biti primljeno u prvi razred u školskoj godini 1962/63. samo 530 učenika. Doduše, postoje još i druge škole u gradu čiji konkursi još nisu objavljeni, ali je sigurno da ni njihov kapacitet ne prelazi kapacitet navedenih škola.

Pitanje upisa u narednoj školskoj godini bilo je jedna od najvažnijih tema na čitavom mizu diskusija i zasjedanja najraznovrsnijih i najkompetentnijih organa i ustanova na našem području, ali je problem takvog karaktera da se moramo zadovoljiti barem za sada samo polovičnim rješenjem. Najbolnija tačka šibenskog školstva jesu svakako prostorije. U gradnji se nalazi škola na Baldekinu, ali dok se ona ne završi nastava za neke škole održavat će se u prostorijama Ferijalnog saveza. Ovo je samo jedan od podataka koji može ilustrirati brigu i nastojanje društvenih organa i da ovaj problem što skorije riješe.

Što se samog natjecanja tiče, ove godine nije postavljeno nikakvih ograničenja, čak ni u odnosu na uspjeh učenika. Svi se učenici mogu natjecati, ali će pojedine škole njihove komisije izraditi ili su već izradile određeni kriterij prema kojem će se primiti učenici u dotičnu školu. Normalno će biti da će svaka škola voditi računa o predispozicijama učenika i njihovim afinitetima, barem koliko se to može zaključiti iz njihovih svjedodžaba i ostale priložene dokumentacije. Na taj način će se omogućiti školovanje najperspektivnijim učenicima.

(Nastavak na 2. strani)

Učenici II osnovne škole sređuju svoj list »Glas mladih«

Jugoslavenske pionirske igre

Vrijedan podvig

Pod pokroviteljstvom Kotarskog odbora za proslavu pionirskih igara Šibenik održana su sportska takmičenja između osnovnih škola u svakoj općini šibenskog kotara. Pobjednici općina su se zatim takmičili međusobno i na broju ova sportska djelatnost zauzela je još širi zamah, kotarskog karaktera. Na takmičenju je bilo zastupano više grana tjelesnog odgoja i to: rukomet (muški i ženske), atletika (muški i ženske), stolni tenis (muški), nogomet (muški), košarka i odbojka. Poslije zanimljivih i dobro organiziranih utakmica konačan plasman ekipa izgleda ovako. Muškarci Osnovne škole iz Vodica za-

uzeli su prvo mjesto u rukometu, nakon što su savladali osnovce iz Drniša sa 9:4, iz Bribirskih Mostina sa 7:2 i I osnovnu školu u Šibeniku sa 4:3. Vodičane slijedi I osnovna škola Šibenik, Bribirske Mostine, Drniš, Murter i Knina.

U takmičenju žena u rukometu prvo mjesto je pripalo pionirkama Osnovne škole iz Bribirskih Mostina, koje su pobijedile Vodičanke sa 8:2, Kninjanki sa 16:2 i Đevrske sa 7:2 i na taj način se plasirale ispred Đevrsaka, Knina, V osnovne škole Šibenik, Vodica i Drniša.

Pioniri III osnovne škole Šibenik osvojili su prvo mjesto u at-

letici sa 31 bodom, ispred Đevrsaka sa 26,5, Mostina 13, Knina 7,5, Skradina 5,5 i Primoštena 0,5 bodova.

Pionirke osnovne škole iz Đevrsaka osvojile su prvo mjesto u atletici u ženskoj konkurenciji sa ukupno 35 bodova. Slijede ekipe Bribirskih Mostina sa 16, Knina 14, III osnovne škole Šibenik 10 i Primoštena 9 bodova.

U stolnom tenisu prvo mjesto je osvojila ekipa I osnovne škole Šibenik ispred Primoštena i Vodica.

Prvo mjesto u odbojki pripalo je pionirima Bribirskih Mostina koji su se plasirali ispred Đevrsaka, Čiste Male i I osnovne škole Šibenik.

Naslov prvaka u košarci odnijela je ekipa IV osnovne škole iz Šibenika, koja se plasirala ispred Bribirskih Mostina.

Ova takmičenja su organizirana po svim kotarevima u Republici. Po završetku kotarskih takmičenja u Zagrebu se održava tradicionalno republičko takmičenje u sportu, koje organizira Savez društava »Naša djeca«, a vezano je uz proslavu Jugoslavenskih pionirskih igara. Za ovo takmičenje su se prijavili mnogi kotarevi u Republici, kako bi se što svečanije proslavila »Godina fizičke kulture«. Šibenski kotarski odbor je također prijavio prvoplasirane muške i ženske ekipe, koje će zastupati naš kotar na republičkom takmičenju.

(Nastavak na 2. strani)

Dvije godine rada

šibenske Više radničke škole

Pred nepune dvije godine otvorena je pri Radničkom sveučilištu u Šibeniku Viša radnička škola. Zadatak je te škole bio da školuje i usavršava perspektivne kadrove za potrebe privrede šibenskog kotara. Polaznici su pretežno radnici i službenici šibenskih poduzeća i ustanova koji su istovremeno društveno - politički angažirani ili su čak i rukovodioci.

U okviru Više radničke škole sada postoje dvije generacije. Polaznici IV semestra nalaze se sada pred završnim ispitom, a maturu će polagati u septembru. Polaznici II semestra nalaze se tek na pola puta. Ovih dana započeli su semestralni ispiti koji će trajati sve do 12. VII. Polaznici

obaju semestara na dosadašnjim ispitima pokazali su općenito dobre uspjehe. Prema sadašnjoj situaciji drugi semestar broji 28, a IV 24 polaznika.

U radu ove škole postoji čitav niz problema i to naročito u odnosu na prostorije, kadrove i financije. U dogledno vrijeme ti će se problemi vjerojatno pomalo riješiti, a škola će postati žarište obrazovanja odraslih. Polaznici škole su pretežno mladi.

Za upis u prvi semestar u idućoj školskoj godini prijavila su se 32 kandidata. I. VII za njih je počeo priprema tečaj koji će trajati 15-tak dana, pred početak školske godine polagat će prijemni ispit.

(Nastavak na 2. strani)

Vijesti iz organizacija U p i s i

BOLNIČARSKA ŠKOLA

Na godišnjoj konferenciji ove škole dosta se govorilo o teškim uslovima u kojima se ona nalazi. Društveni fond za školstvo pri Narodnom odboru općine dodijelio je toj školi male dotacije za njenu osnovnu djelatnost. Škola nema sredstava za instalaciju telefona, za pribavljanje nekih nužno potrebnih udžbenika, a da i ne govorimo o ostalim audiovizuelnim sredstvima. U takvim prilikama omladinska organizacija nije razvila svoju aktivnost i omladina nije našla svoje mjesto. Pojedini omladinci i omladinke aljkavo shvaćaju praktični rad, te često ne dolaze na praksu. Omladinska organizacija nastoji ukloniti ovakve negativne pojave. Razredne zajednice izgleda da ne znaju svoju pravu dužnost, te nije ni čudo, što nisu uspjeli organizirati kružoke, navodeći da loši učenici neće da dolaze. Mislimo da bi se ova organizacija trebala jače povezati s organizacijom medicinske i ostalih srednjih škola.

ŠKOLA UČENIKA U PRIVREDI

U školi postoji 13 omladinskih aktiva, a toliko članova broji školski komitet. Omladina ove škole ima dobre uvjete za rad. Posjeduju kino aparaturu, televizor, diaprojektor, salu itd., ali izgleda da ipak rad nije dobar. Pri ovoj školi osnovan je i ogranak »Tribina mladih«, koji uspješno radi i koji će, nadamo se, znati upotrebiti sredstva koja posjeduje ova organizacija. Specijalizirane organizacije, koje djeluju pri ovoj školi, postizu vrijedne rezultate. Možda je vrijedno napomenuti i jednu negativnu činjenicu o kojoj se treba ozbiljno pobrinuti. Naime od 425 učenika koliko ih broji ova škola na polugodištu ih je bilo negativnih 292, a pozitivnih samo 125. Na konferenciji ove organizacije, omladinci su malo govo-

Vrijedan podvig

(Nastavak sa 1. strane)

Doma ostaju jedino prvoplasirane košarkaške i odbojkaške ekipe, zbog toga što te grane sporta nisu zastupane na republičkom takmičenju, jer je bio malen broj prijavljenih ekipa iz odbojke i košarke.

Naš kotar zastupaju prvoplasirane ekipe u rukometu, atletici, stolnom tenisu i nogometu. Osnovci šibenskog kotara su otputovali u petak (29. VI) ujutro u Zagreb na republičko takmičenje gdje će ostati četiri dana. Na put je krenulo 55 pionira i pionirki koji su bili ispraćeni od velikog broja omladine i predstavnika društvenih organizacija. Iako su bili uzbuđeni pred odlazak, ipak nisu bili pesimisti. Oni su već napravili vrijedan podvig. Dospjeli su do Republičkog takmičenja. A što ih tu čeka...?

Jakov Vučenić

rili o ovom problemu, već su to morali vršiti nastavnici i prisutni delegati.

UČITELJSKA ŠKOLA

Ove godine nastava se u Učiteljskoj školi odvijala u dvije smjene (prije i poslije podne) zbog nedostatka školskog prostora. Uz to nedostaje nastavniog kabineta, kabineta i sl. U takvim prilikama organizacija Narodne omladine i organizacija Saveza komunističkih u suradnji s Nastavničkim vijećem su na zajedničkim

sastancima pokušavali mnogo problema riješiti, međutim mnogi od problema još uvijek tište ovu školu. Sekretarijat omladine se zalagao da pomogne đacima smanji broj izostanaka, u čemu koji materijalno slabo stoji, da se donekle i uspjelo. Ova organizacija počela je izdavati i svoje glasilo »Tribina«, međutim i on je prestao izlaziti. Vrijedno je istaći da se na godišnjoj konferenciji ove organizacije odvijala zaista živa diskusija u kojoj su sudjelovali i omladinci i nastavnici te prisutni gosti. (JV)

(Nastavak sa 1. strane)

Usko povezano s ovim jeste i aktualiziranje dvaju značajnih momenata: daljnog razvijanja i usavršavanja opisanog ocjenjivanja, kako bi se iz tih podataka potpunije i jasnije mogle sagledati mogućnosti i perspektive učenika i oformljenje neke vrste biroa ili ustanove za profesionalnu orijentaciju. Postojanje ove ustanove bilo bi i nužno i značajno u daleko širim okvirima od onih o kojima je ovdje bilo riječi.

Ali još uvijek ostaje otvoreno i neriješeno pitanje: kamo s onim učenicima koji neće biti upisani u narednoj školskoj godini? I o tome se razmišljalo, ali nekih značajnijih rješenja nema. Njima se preporučava da se barem privremeno orijentiraju na večernje i popodnevne škole. Ali treba napomenuti da je usko s ovim povezan i vrlo mali kapacitet večernjih i popodnevničkih škola, a onda tu je i pitanje zapošljavanja polaznika tih škola. U protivnom slučaju, moglo bi se dogoditi da jedan znatan broj učenika bude prepušten sebi, ili što je još gore, ulici.

U svakom slučaju upis, a na taj način i kapacitet škola, izgradnja školskog prostora, a i kadrovi jesu problemi od prvorazrednog značaja i bit će sve dotle aktualni dok se ne riješe. A u okvirima našeg kotara i komune moglo bi se reći da je to trenutačno problem broj jedan.

Partizanska kolona

Aktivnost omladine Vrpolja

Omladinska organizacija Vrpolja je po tradiciji jedna među prvim u šibenskoj općini. Njezine aktivnosti su oduvijek bile mnogostruke i pretežno su usmjerene ideološkom uzdizanju omladine kulturno-zabavnom životu, radnim akcijama itd. Danas su se sve te aktivnosti još više proširile. Tako u okviru sportske sekcije djeluju nogometna, šahovska i streljačka grupa. Radne akcije su u posljednje vrijeme vrlo česte. Jedna od značajnijih je organizirana prošlog mjeseca na Parku strijeljanih u Šibeniku. Na ovoj akciji učestvovalo je oko 50 omladinaca.

Nekadašnja dramska sekcija djeluje danas kao kulturno-umjetničko društvo pod nazivom »Ivo Lola Ribar«. U toku ove godine društvo je imalo osam različitih nastupa, koji su kod mještana pobudili veliki interes. Njihovim nastupima često puta

prisustvuje i omladina iz drugih sela.

Omladina Vrpolja masovno je zastupljena i u raznim političkim organizacijama. Najviše ih je u Socijalističkom savezu i Savezu komunističkih u kojima rade vrlo su aktivni.

Posebna pažnja posvećena je ideološko - političkom uzdizanju

omladine. U vezi s tim organizirana je čitava serija predavanja o razvitku radničkog pokreta kod nas i u svijetu. Također se često održavaju predavanja o najnovijim društveno - političkim zbivanjima. Predavači su pretežno omladinci, a interes za ta predavanja vrlo je dobar.

Živko Petković

Iz Ekonomske škole u Drnišu

Relativan uspjeh

Ekonomska škola u Drnišu je osnovana 1960. godine. Dosadašnji rad je pokazao vrlo dobre rezultate. Prošle školske godine polaznici su postigli dobar uspjeh. Također i ove godine učenici I i

II razreda postižu dobre uspjehe. Ove školske godine upisano je 186 učenika. Od toga je pet napustilo školu, dvojica polazu razredni ispit tako da je 15. lipnja, ocijenjeno 170 učenika. Odličnim uspjehom završilo je razred šest učenika, vrlo dobrim 27, dobrim 68, dovoljnim 18, i 15 učenika će ponavljati razred. Na popravni je upućeno 47 učenika, i to iz jednog predmeta 25, a iz dva predmeta 22 učenika. Ukupno 68% učenika je s pozitivnim ocjenama završilo ovu školsku godinu.

Pri ovoj djelovalo je i odjeljenje za odrasle. Od ukupno 28 upisanih na kraju godine je ocijenjen 21. Oni su pokazali veliko zanimanje za školu i postigli su dobre rezultate.

Nikola Lucić

Ispunile su očekivanja

Prošle sedmice završen je u Danilu Gornjem tečaj šivanja i krojenja, kojeg je organizirao tvornički komitet Narodne omladine u Ražinama uz suradnju omladinske organizacije u Danilu. Tečajem je rukovodila drugarica Rezinka Nikolić, stručna nastavnica iz Centra za domaćinstvo. Po završetku tečaja, orga-

nizirana je izložba radova koje su omladinke napravile u toku tečaja. Mještani su bili oduševljeni izloženim radovima. Mladici i djevojke Danila su poželjeli da se uskoro organizira još jedan ovakav tečaj. Komitet omladine u Ražinama može biti zadovoljan s ovim tečajem i marljivošću danilskih djevojaka. (JV)

Razgovor poslije mature

Na svim srednjim školama u gradu završeni su maturalni ispiti. Rezultati su pretežno zadovoljavajući, naročito na Učiteljskoj i industrijskoj školi. Nakon ispita mnogi mladići i djevojke prije nego što su krenuli dalje u život, sjetili su se starih dana, sve od početka pa do mature, svega dobrog i lošeg. A tek nakon toga došla su pitanja kako i kamo? Jer mnogi će od njih tek sada učiniti prvi zvanični korak u životu, a to učiniti nije lako. Baš zbog toga obratili smo se nekolicini maturanata i zamolili ih da nam kažu nešto o onome što ih je do sada najviše preokupiralo ili će pak da ih preokupira u budućnosti, stoga smo im postavili pitanja:

U kolikoj mjeri vas je škola pripremila za budući život?

JURE GABRIĆ, Ekonomska škola:

— Dobivši diplomu Ekonomske škole ne može se reći da smo dobili zauvijek dovoljan kvantum znanja, jer postoji činjenica da se tokom samog školovanja zbililo mnogo značajnih promjena u našoj školi, a i u odnosu na stručnost kadrova u privredi i drugim vidovima života. Logičan je zaključak u vezi s ovim pitanjem, da ni mi, a ni buduće generacije ne mogu smatrati da ih je škola u potpunosti pripremila za budući život. Škola nam je dala u općem smislu nužnu potrebnu osnovu na kojoj sami kasnije moramo nadograđivati. U stručnom smislu škola nam je dala daleko više, ali inaeidz ž dala daleko više, ali ni izdaleka sve.

BOSILJKA VUJANIĆ, Trgovačka škola:

— Moj poziv je takav da me je škola u znatnoj mjeri pripremila za život, a još više za samo zvanje. To se naročito odnosi na praktički dio nastave. Uostalom, normalno je da se znanje upotunjava.

MILICA VUJASINOVIĆ, Učiteljska škola:

— U odnosu na moj učiteljski poziv moram priznati da me je škola u pravom smislu osposobila za njega. Također je istina da ne poznajem u dovoljnoj mjeri sam život koji me očekuje, ali to su uglavnom problemčići koji će se na mjestu rješavati na kojem iskrsnu. A da bi to uspjela vjerujem da me je škola u znatnoj mjeri osposobila.

MILAN VUČAK, Učiteljska škola:

— U stručnom smislu škola nas je izvanredno pripremila i tu nema što da se prigovori, ali postoji vrlo velik nedostatak u općem, a isto tako u tehničkom obrazovanju. O tome bi trebalo ubuduće voditi više računa.

RADOJKA ČOLOVIĆ, Gimnazija:

— Teško je na ovo odgovoriti. To ću vjerovatno bolje znati kasnije, jer ću tek tada moći ocijeniti koliko me škola u pravom smislu pripremila za život. Možda se ovo pitanje više odnosi na stručne škole nego na gimnaziju kao općeeobrazovnu. Ipak smatram, da bi sa znanjem stečenim u ovoj školi mogla zadovoljiti i na odgovarajućem radnom mjestu.

MILKA DRAGAŠ, Ekonomska škola:

— U školi sam stekla isključivo teoretska znanja. Što se tiče prakse, to ćemo tek vidjeti.

Što mislite o načinu polaganja mature?

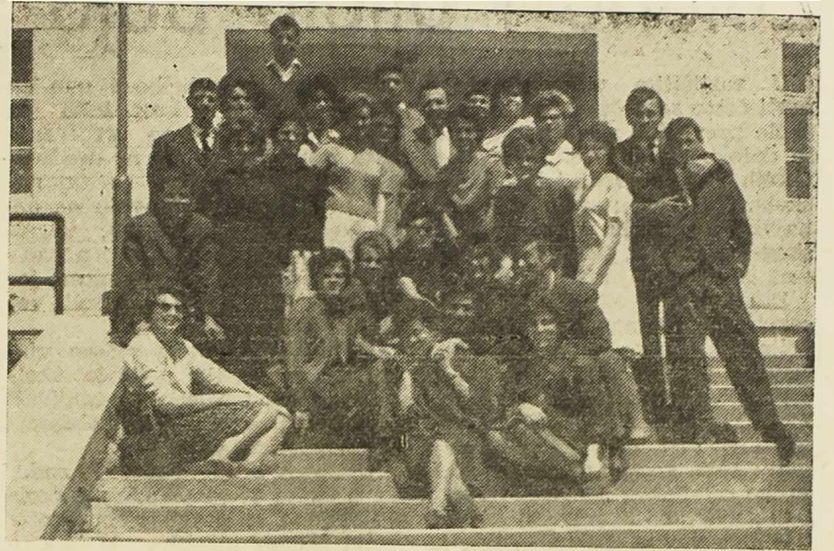
RADOJKA ČOLOVIĆ: Novi način polaganja mature ima velikih prednosti u odnosu na stari. Naročito je dobro što učenik može odabrati predmet iz kojeg će pisati i braniti radnju. Mislim da bi trebalo polagati i jedan strani jezik.

MILAN VUČAK: Čini mi se da je stari način mature daleko sadržajniji i da bi ga trebalo kombinirati s pisanjem radnje iz odabranog predmeta.

MILICA VUJASINOVIĆ: Matura je obična lutrija, samo žalim koliko sam noći o njoj prosanjala. Jedino mi se kod mature sviđa što se barem djelomično obnovi znanje stečeno kroz školu.

JURE GABRIĆ: Novi način polaganja mature na našoj školi dao je daleko bolju sliku znanja učenika nego što je to omogućavao prošlogodišnji način.

BOSILJKA VUJANIĆ: Čini mi se da je matura neka vrsta igre na sreću u kojoj svatko istovremeno može dobiti i izgubiti. Novi način polaganja mature neporedivo je lakši od dosadašnjeg. Smatram da bi daleko više trebalo voditi računa o samostalnoj izradi tema za maturalni radnju, jer se je dešavalo da autor odlično ocjenjene radnje pokaže kasnije, za vrijeme njene obrane, minimum znanja.

Maturanti Učiteljske škole

Kamo namjeravate nakon mature?

MILKA DRAGAŠ: — Nakon što je došao toliko željeni dan i nakon što sam dobila diplomu, nadam se da ću naći u privredi odgovarajuće mjesto gdje ću primijeniti svoje znanje a istovremeno se i usavršavati u pozivu.

MILAN VUČAK: — Idem na selo. Posvetit ću se učiteljskom pozivu, ali ću istovremeno izvanredno studirati na filozofskom fakultetu. Najvjerovatnije ću odabrati pedagošku grupu.

BOSILJKA VUJANIĆ: — Željela bih nastaviti školu. A ako mi to ne pođe za rukom, radit ću.

I tako svake godine za redom. Generacije dolaze i odlaze. Ostaju u školskim knjigama i sjećanjima nastavnika, odlaze u život noseći pretežno one ljepše uspomene i uvijek se sjete škole, jer ona im je na izvjestan način pružila ruku i u manjoj ili većoj mjeri pomogla im da savladaju početne i najvažnije korake. Želimo im da se ostvare njihove želje, a njihovim mladim drugovima da budu kao oni ili još bolji.

Gledano s Martinske

Navede čovjeka sve pomalo da napusti grad i nađe se na Martinskoj. Ponajčešće je to vrućina ili treptaj mladosti, ili bilo što drugo. Ali svejedno »s one bande« brzo se nađe društvo, bez obzira na godine, jer na Martinskoj su svi mladi. A najmlađi je vjerovatno šjor Ante, neslužbeni šef Martinske.

Ali postoji još jedna stvar koja čovjeka navede da se preveze pincicom ili Slavkom (a Martinoviću je zabranjen rad), tamo se nekako slobodnije diše a i misli i grad je pred očima kao razglednica. I tako se desi svakoga dana da ljudi gledaju, pa kad se nagledaju, počnu diskutirati i umjesne i one druge.

Eto, recimo, o hotelu »Jadrani« i brodovima koji svakog dana izuzevši nedjelju, pred njim stvaraju po nekoliko puta bogatu dimnu zavjesu. Ljudi pričaju, pa kažu da bi te brodove trebalo odatle ukloniti i ne samo zbog hotela i njegovih go-

stiju, već i zbog građana koji stanuju u tom dijelu grada. Recimo da se te kraće pruge prebace pred kino »20. april«. Možda...

I o nebudere lako zapne oko, pogotovo o onaj gotovo završeni. Pričaju se čitave legende o minijaturnosti njegovih stanova. Možda ne bez razloga, iako u svemu tome ima udjela i optička varka, koju je konstruktor ili netko drugi, previdio. Na svim fasadama nebudera postoji isturenii dio zida koji ide od prvog do posljednjeg sprata i ima neku funkciju pregrade među prozorima. Taj isturenii dio je sada naglašeno obojen i taj način je barem optički širina prozora znatno sužena, a da se ne govori i o općem dojmu koji i jeste razlog čestih diskusija. Te linije su u svakom slučaju trebale biti vodoravne i na taj način bi se postigla plastičnija slika fasada u širinskom smislu. Ali sada je već kasno. Spomene netko i kavanu na

Martinskoj, ljetnu pozornicu na Šubičevcu ili igralište na Tanaji, ali se svih tih tema brzo ostave, kažu ne žele »mlatiti« praznu slamu.

O Jurju Dalmatincu se više ne diskutira, jedno zbog toga što su svi više od njega digli ruke, a drugo što ga je teško primijetiti na onom mjestu, iako svijet tuda prođe bezbroj puta. Ali ako i pane koja riječ o njemu, onda kažu da je tako namješten da je okrenuo glavu od Sv. Jalkova kao da se stidi svog djela, a to ne bi trebala biti istina.

Onda se priča još ponešto, pa se pođe u krčmu na flašu pive i partiju briškule, pa kad izdužene sjene borova prekrivju rivu, pokupi se društvo pomalo i pređe na drugu tačku dnevnog reda, koja se odvija u drugačijoj atmosferi i o valjda nešto manje interesantnim stvarima. Među posljednjim se preveze šjor Ante, crven kao Indijanac, neslužbeni šef Martinske, i stalni voditelj svih »martinskih« diskusija, počevši od aprila, pa sve do oktobra.

Tako to izgleda, gledano s Martinske... — m —

Mali isječak iz aktivnosti, želja i preokupacija učenika i učenica II osnovne škole

Zelene i bijele boje

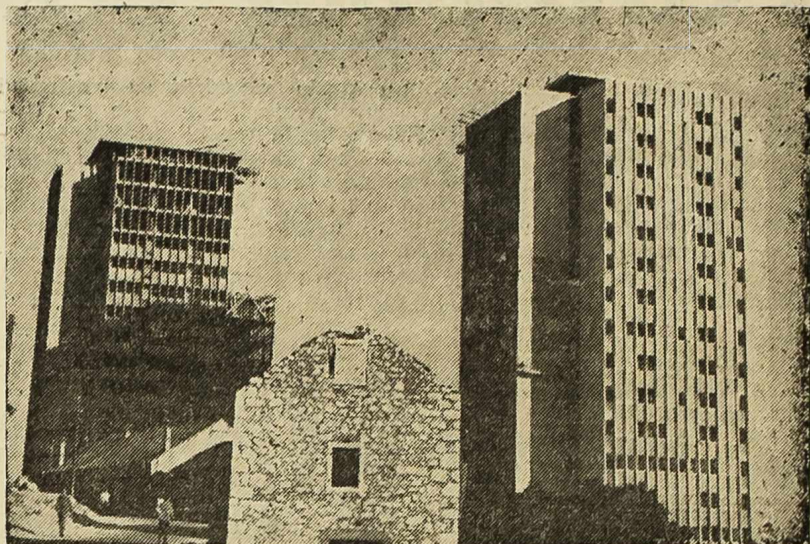
U različitim vidovima aktivnosti često se dešava da osnovne škole prevaziđu srednje, ponekad ih daleko i nadmaše. Jedna od takvih je vjerojatno i II osnovna škola, čiji daci u svakom slučaju najviše učestvuju u radu Pionirskog sveučilišta, iako ne zaostaju i na drugim poljima.

Pionirsko sveučilište ima tri sekcije: Pionirsku tribinu, Klub prijatelja knjige i »Glas mladih«. Najviše ustrajnosti i smisla za organizirani rad pokazali su učenici izdajući svoj list »Glas mladih«. List je prvi put izašao u maju 1960. godine u čast 40-godišnjice radničkog samoupravljanja i 40-godišnjice Komunističke partije Jugoslavije. Za tri godine izlaženja učenici su izdali 11 i pripremali 12. broj znači četiri broja godišnje. Vrlo interesantna je organizacija izdavanja lista. Postoji širi i uži redakcijski odbor. Širi redakcijski odbor prikuplja materijal a užu vrši izbor. List je

podijeljen na rubrike i one su stalne iz broja u broj, tako da tehničko i sadržajno uređivanje lista pomalo podsjeća na uređivanje velikih časopisa. Na taj način učenici se navikavaju na ozbiljan i organiziran rad, kazali su nam u školi, a pomoć nastavnika svedena je na minimum, jer oni nisu tu nikakvi voditelji već čisto savjetodavna lica.

Učenici će takvim radom vjerojatno nastaviti i u idućoj školskoj godini, i htjeli bi suradivati i takmičiti se sa svojim kolegama iz drugih osnovnih škola.

U ovom broju donosimo rado ve učenika II osmogodišnje škole objavljene u posljednjim brojevima »Glasa mladih«. U idućim brojevima objavljujvat ćemo napise i reportaže o aktivnostima drugih škola iz grada i s područja kotara. Drago bi nam bilo kada bismo napise i reportaže primali od samih daka pojedinih škola.

Ruševine

Između običnih gradskih kuća ponekad u prolazu nailazim na rastrkane ruševine, napuštena stepeništa, srušene zidove. Gledam na to kao na nešto što je samo privremeno tu, samo dok ih zamijene novogradnje, a ipak zapamtila sam sićušni ornament sa stare polurazrušene crkve i jednu travku što je izrasla iz procjepa. Nema tu kićenosti, nema veličanstvenih lukova i svodova. Samo skrhanе linije, smrvljene legende, prosute i deže obrasle brljanom, jedna stepenica od crvenkastog kamena i stari malter poput krute pjene. Sve to stoji na bijelim kamenim pločama ulice prekrivo slojem prašine.

Mira Polić

Zelena i bijela boja

U proljeće
htjela sam da se smijem i pjevam, sasvim tiho;
da šapćem travama, kao travka,
A voda je srebrna, bistra i mirna
bez virova i jecaja.

Na obali: lelujave trstike i breze,
Zato bih htjela da život bude čekanje,
I nije potrebno da se dogodi čudo,
I ne treba da stane vrijeme,
Neka rijeka upije glasove,
Neka tišina svira svoju muziku,
Željela bih još samo nijemu sjenu labuda u vodi,
Dobro bi bilo biti sanjar,
a ne misliti o ničemu,

jer ne treba tugovati nad zaboravljenim
željama i osušenim suzama.

Htjela bih zelenu i bijelu boju
i držati ljiljan u rukama.

Mira Tolić

Nisam plakala

Nisam plakala, nisam . . .
Jer suze u mom oku su presušile i nema ih više.

Odnijeli su njega, moje dijete, iz naručja moga,
Ostala sam sama,
Sama i tužna, podno litica tvojih, o planino!
Moje ruke htjele za njim, ali žica je bila oko svuda,
Krvvarilo je ranjeno srce, no jauka oni nisu čuli,
Nisu čuli,
Ni vidjeli suze u oku nisu!
Njihovo kameno srce ne zna za milost!

Nisam plakala, nisam . . .
Suze su slabe na vjedama mojim,
Jaukala nisam,
Čemu da osjetite zlikovci da srce pati!
A ono je boljelo i peklo i žgelo!
Nestao je osmijeh s usana mojih,
Zamrlo je srce opito tugom, a prsti moji
izgrebeni žicom,
kopali su zemlju,
Ali . . .

Nisam plakala, nisam . . .

P. Klarić

Najstariji dio moga grada

U proljetnim danima, kad mi-riše zemlja i sunčev se sjaj lije iz svemira, često lutam starim tijesnim gradskim ulicama i promatram zgrade umrljane sivkastom bojom starine.

Tamo negdje izvan grada, na stamoj litici što se nad morem uzdiže, je stari gradski zid.

Strši visoko i svojim, već skoro ugaslim sivim očima, gleda ponosno na grad sa velikim brojem tornjeva i kamenih divova.

Gleda, gleda i uporno on gleda i na zatalasanu pučinu Jadranskog mora.

Siva kamena haljina iskrpata: na crnim, sivim i sivkastocnim ornamentom maltera, pokriva mu staračke noge.

Jesenje kiše oplakuju sijedu glavu i pognuta leđa. On zamišljeno šuti, a sjećanje na krvave bitke izmame mu suzu i ona se rasprši na kamenim blokovima.

Njegova velika radost je zajedno društvo su mu sivi gušteri, koji za žarkih ljetnih podneva sunčaju svoja leđa ležeći na nje govim.

Sitni šareni šljunak zatreperi, grmlje mladih čempresa plašljivo zašumi u uzbunu, a zeleni talasi nahnupe na misku obalu.

Prenem se i lagano pođem niz stubе, ostavljajući za sobom sitno pečunasto tkanje na mrskom kamenju gradskog zida.

Radmila Morić

Zeleni mir

Sutoni mnogima darivaju tugu.

Proljeće je olistalo jablanove, kiše su jecajima zdenac isprale. I drhti lišće i stoji kamenje otvoreno prema nebu. Zelena treperava vizija tiho se podčinjava čudi malog sjetnog vjetra čežnje.

Jedna sitna besmislena igra koraka tone kroz zelenilo prema zdencu. Oči u vodi su vidjele sebe, pticu i komad večernjeg neba. Dječake, što si ostavio stopu u mahovini, pokloni mi svoju savjest ako si čuo da jeka šapće stihove na rubu zdenca, ako znaš da su šapat čuli jablanovi.

Svaki je list drhtajem tkao jednu legendu u srebrnu mrežu mjesečine, nit po nit, iskru po iskru . . .
Zdenac stoji kao simbol zelenom miru.
A večer mnogima ostvaruje želje.

Mira Polić

gradske vijesti

DEŽURNE LJEKARNE

Do 6. VII — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 7.—13. VII — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROĐENI

Danira, Ante i Zorke Perišić; Zoran, Radovana i Božena Bakić; Darko, Matka i Kaje Konfora; Anka, Lovre i Kate Bulat; Zeljko, Manka i Tonke Rak; Ivica, Marka i Tonke Rak; Srećko, Jere i Kate Vukšić; Ljiljana, Vicka i M'lene Juričević - Martinčević; Hedi, Ante i Križankice Mrša; Nataša, Ljube i Ratke Rodin; Dubravka, Marinka i Anice Perša; Anka, Ivana i Tereze Bašić; Veljko, Draže i Ivane Paklar; Mladen, Petra i Kate Bračić; Maia, Ing. Vošina i Senke Mihotić i Milan, Jere i Kate Silov-Tečić.

VJENČANI

Perko inž. arch. Vinko, pomoćnik JNA — Belamarčić Aneta, aps. ind. psihologije; Corić Ante, obučar — Vlahov Roka, službenik; Lučević Davor, kuhar — Barin Anka, radnica; Grubelić Ante, kuhar — Grbelja Zdenka, radnica i Rajić Mile, zemljoradnik — Računica Marija, domaćica.

UMRLI

Omlučnik Milena rod. Javor, stara 75 god.; Kardum Nedjeljko Stipin, star 6 god.; Goleš Martin polk. Šime, star 59 god. i Bogdanović Ljubinko Živkov, star 29 god.

Oštre mjere protiv prekupaca

Tržni organi u posljednje vrijeme poduzimaju ozbiljne mjere za sredenje stanja na tržištu prehrambenim artiklima, voćem i povrćem i drugom potrošnom robom. Da bi se mogle uvesti cijene i držati ih na određenom nivou, potrebna je ne samo kontrola cijena već i oštra kontrola nad osobama koje se bave preprodajom robe.

Komisija za pregled trgovinskih radnja

U trgovini se u posljednje vrijeme sprovode vrlo značajne mjere reorganizacije poslovanja, koje imaju za cilj da se sredi stanje na području trgovinske djelatnosti i organizacije tržišta.

Pored važnih akcija u pogledu niveliranja cijena, određivanja novih prosječnih mreža, važna je i akcija koja se sastoji u osnivanju stalne, permanentne komisije od predstavnika komore, sindikata i trgovinske mreže. Ova je komisija osnovana 25. juna ove godine i u prvom tjednu svoga postojanja pokazala je dobre rezultate. Njezin se zadatak sastoji u tome, da stalno kontrolira stanje u prodavaonicama, kvalitet i asortiman robe, način pružanja usluga osobila i ostalog. U stvari, formiranje ove komisije predstavlja produžetak akcije za čistoću,

be od nekih privatnih lica. Ukupno je pokrenuto 15 postupaka protiv ovakvih osoba, kojima je privremeno zaplijenjena pronađena roba, dok njihove slučajeve ne riješi sudac za prekršaje u administrativno - kaznenom postupku.

Razvija se Poljoprivredna ekonomija

Kada su pred nepune dvije godine stručnjaci Poljoprivredne stanice u Šibeniku izašli s idejom da se u predjelu Ražina podigne ekonomija, malo je bilo onih koji su vjerovali da će taj eksperiment uspjeti. Gotovo goli krš uz more, nije na prvi pogled obećavao mnogo.

Medutim, što je za drugo izgledalo nemoguće stručnjacima Poljoprivredne stanice bilo je sasvim izvodljivo. Njihov glavni adut bila je otpadna voda iz Tvornice lakih metala, koja teče kroz betonski kanal brzinom od 75 litara u sekundi.

Škrti metri siromašne crvenice osvajali su se malo po malo i pretvarali u plodno tlo. Kada nije išlo drukčije upotrebljavao se i dinamit, a u prazne rupe nasipala zemlja.

Planovi su bili oprezniji i za početak je kultiviran samo jedan hektar. U zemlju obogaćenu koncentriranim hranljivim sastojcima i vlagom presadene su iz velikog kljajlišta prve rajčice, rani krastavci i paprike. Veoma često nije bilo dovoljno zemlje te su se plitki jarci, koji se jedva mogu iskopati u kamenitom terenu, najprije punili zemljom, a tek onda donosile biljke i sadile zajedno s loncima, u kojima su uzgajane u kljajlištu!

Za navodnjavanje zemljišta na blavljen je agregat jačine 19 KS te se sistemom »kišenja« prvim povrtlarskim kulturama davalo dovoljno vlage. I rezultati nisu izostali. Već u toku juna i jula na površini manjoj od jednog hektara dobiveno je 41 tisuća kilograma rajčica, 1500 kilograma ranih krastavaca i 2500 kilograma paprika.

U pisu se vršiti početkom septembra i bit će objavljen putem natječaja u »Šibenskom listu«.

SITNICE

Na pinici što prevozi kupče na Martinsku veoma su često videne scene slične ovoj: dječaci, možda i ne samo osnovnoškolci neće da plate prijevozu kartu. Ljudi s pinice ponekad progledaju i kroz prste, ali na svoju žalost. Jer, ne jedanput ti skoro mladići »zafkavaju« na sasvim nedolicean način ljude, koji to nikako nisu zaslužili. Ne znam, možda ta sunčema ugrižana mladost zaboravlja da u međuljudskim odnosima važi nešto što sasvim obično nazivamo BON-TON.

Posjetioci našeg grada veoma su skloni da ga na prečac proglašavaju čistim gradom. A ruku na srce, on to baš i nije. Nije u prvom redu zbog nekih, koji na pločnike i ulice bacaju sve: kutije cigareta, papirnate vrećice, pročitane novine i slično. Izgleda kao da je to najjednostavnije: odmah se riješiti nepotrebnog. A što će mu mjesto biti prijavo, e, za to nitko kao da ne haže. Samo, nije sve to jednostavno. Nije i zbog toga što tako uprljane i nečiste ulice svjedoče pomalo o svima nama. Govore više puta onako kako nije poželjno i kako i sami ne bi željeli da govore: da smo, u neku ruku, pali na ispitu kulture.

Kino-predstave nisu baš toliko rigorozna stvar da se na njima ne bi mogla izmijeniti po koja riječ — za razliku od kazališnih predstava. To zbog toga što pred sobom nemamo živog izvođača. Medutim, to ipak nikome ne daje za pravo da tako glasno komentira da ga se čuje na drugom kraju dvorane.

također je pronađena izvjesna količina jaja itd. Ostalim prodavačima Pavi Maničić, Ljubici Klarić, Milki Kronja, Toni Bura, Frani Bujas, Danici Kronja, Tonki Bulat, Mari Vukorepa i Kati Rak zaplijenjena je veća količina voća i povrća, koje su nedozvoljeno preprodavali. Gulin Frani pok. Ivana oduzeto je raznih odjevnih predmeta u visini od preko 100.000 dinara.

Ispostavilo se da su sva ova lica prodavala robu, čija se cijena kretala i preko 20 posto više od predviđene tržišne cijene. Energična akcija inspekcije tržišta sasvim je opravdana u ovom slučaju. Poznata je činjenica da ovi preprodavači u velikoj većini slučajeva, (zapravo ni jedan od njih) nisu i sami proizvođači, već robu kojuprodaju nabavljaju u od drugih poljoprivrednih proizvođača, ili je čak kupuju u obiljnim prodavaonicama da bi je kasnije prodavali po nedozvoljenoj povišenoj cijeni.

Na ovaj način potrošač se dovodi u zabanu i u mnogo slučajeva je oštećen kupujući ovakovu robu. Zbog toga su akcije organa za inspekciju tržišta sasvim opravdane i razumljive. (J.C.)

Šibenski izviđači odlaze na logorovanje

Preko 150 izviđača i planinki iz odreda Šibenik i Podgora odlaze 8. o. mj. na jednomesečno logorovanje kod Banja Luke. Pored članova izviđačke organizacije na logorovanje idu i djeca, kojima su pomoć pružili Kotarski zavod za socijalno osiguranje i odbor Crvenog križa.

Na logorovanju će izviđači, kao svake godine, učestvovati u savladavanju izviđačkih vještina i vještinstava, dok će oni najmlađi polaziti zakletvu pred logorskom vatrom. Sa izviđačima odlaze kao uprava logora već poznati izviđački radnici koji će voditi brigu o djeci i radu na terenu. V. Martinović

Osniva se Centar za izvanredan studij Više ekonomske škole

Pri Radničkom sveučilištu u Šibeniku tokom ovog mjeseca bit će osnovan Centar za izvanredni studij Više ekonomske škole. Ovaj centar će biti povezan s Višom ekonomskom školom u

Splitu, a svrha mu je pružanje organizacione pomoći studentima i to na taj način što će se u Šibeniku održavati predavanja, a također i svi ispiti, osim prijemnog. Predavači će biti pretežno stručnjaci iz Šibenika, koji će raditi u saradnji s profesorima Više ekonomske škole u Splitu.

S obzirom na potrebe za višim ekonomskim kadrom u našem gradu, interes za osnivanje ovog centra je vrlo velik, te se očekuje da će i upis studenata biti znatan.

Upis će se vršiti početkom septembra i bit će objavljen putem natječaja u »Šibenskom listu«.

MAGISTRALA ZADAR — ŠIBENIK PUŠTENA U SAOBRAĆAJ

Dionica jadranske magistrale na potezu Zadar — Šibenik puštena je u saobraćaj 1. srpnja ove godine, na ukupnoj dužini od 72 kilometra. Radovi na izgradnji asfaltnog kolovoza trajali su dvije i po godine, a radove je izvodilo riječko poduzeće »Asfalt«, čija se mehanizacija sada prebacuje na nova radilišta između Šibenika i Rogoznice. U ovoj godini potpuno će se doraditi 10 kilometara nove trase, a otpočet će i pripremni radovi na gradnji mostova preko morinjskog i šibenskog zaljeva. Kako doznajemo svečano otvaranje nove dionice uslijedit će ovih dana.

USKORO PRVI NEONSKI REKLAMNI NATPISI

Među prvim privrednim organizacijama, koje će postaviti svjetleće reklamne natpise, spominju se Tvornica elektroda i ferolegura, Tvornica bicikla iz Subotice, te šibenske Komunalna banka. Prve dvije reklamne tablice postaviti će se na zgradi biv. Činovničke zadruge. Splitsko poduzeće »Publicitet«, koje je ujedno izradilo studije o postavljanju neonkih reklama na području grada i ovu poklonilo NO-u šibenske općine, postaviti će neonsku reklamu na Komunalnoj banci. Prema izrađenoj studiji neonske reklame nalaziti će se u poslovnom centru grada, kao i na istaknutijim objektima na obali, Poljani, Tržnici i na zgradama u ulicama Vladimira Nazora, I. Lole Ribara, Bratstva i jedinstva, Borisa Krdriča i drugih.

GRČKI BROD »AGAMEMNON« STIGAO U ŠIBENIK SA 300 STRANIH TURISTA

Na kružnom putovanju po Jadranu u šibensku luku doplovio je grčki brod »Agamemnon« s oko 300 talijanskih turista. Oni su za vrijeme trosatnog boravka u pratnji vodiča posjetili gradske kulturno - historijske znamenitosti, a veća grupa otputovala je na slapove Krke. Brod je oko 12 sati otplovio u pravcu Splita.

film

Grieh mladosti

FRANCUSKI FILM. REŽIJA: LOUIS DUCHESNE

Sve je to tko zna koliko puta pročitano i videno. Prerana ljubav između jednog mladčica »od budućnosti« i djevojke »nižeg« ranga, nepredviđena zatrdnjelost, te malika opterećena edipovim kompleksom, koja ne birajući snedstva nastoji stati na put toj ljubavi. Razlike su uglavnom u više ili manje tragičnom završetku, a u ovom slučaju on i nije toliko tragičan, jer se daje naslutiti da će se mladi ljubavnici ponovo sastati, iako nam je teško zamisliti perspektivu njihovog zajedničkog života. Dakle, jedna stereotipna ljubavna priča prikazana s prilično osjećaja, ali i ne s mnogo strasti, tako da se gledaoci baš previše i ne uzbuđuju.

Prelaz preko Rajne

FRANCUSKI FILM. REŽIJA: ANDRE CAYATTE

Kad je 1960. u Veneciji žiri ovom filmu dodijelio »Zlatnog lava«, bio je to povod teških protestima i zgražanjima, te je u postavljenju svih etiketako zasluzilo. Ne znači to da je Cayatte-ov film loš, ali je Viscontijev ipak daleko snažnije i veće djelo. Ima u Cayatte-ovom filmu elemenata koji mu daju antiratni karakter, medutim, čovjek bi po njemu mogao dobiti utisak da rat i nije tako gadna i tragična stvar. Lične prekupacije aktera i previše su naglašene a da bi film mogli smatrati izrazito ratnim ili antiratnim i Andre Cayatte, koji se inače u svojim filmovima (Svi smo mi ubojice, Pravda je zadovoljena, Crni dosti i drugi) etiketako socijalno angažirao, ovdje se razvodnjava i dozvoljava da prevladau manje važni momenti. Možda samo zahvaljujući njegovim režiserskim kvalitetama film nije loš, ali od Cayatte-a se traži i očekuje više. — b —

PRODAVAONICA »VARTEKS« ODLJELA - ŠIBENIK

Sniženje cijena

Obavještavaju se građani da je naša prodavaonica u Šibeniku snizila cijene pojedinim artiklima, a naročito dječjoj konfekciji.

NARODNI ODBOR KOTARA ŠIBENIK SAVJET ZA KULTURU

raspisuje natječaj

ZA DIREKTORA ZAVODA ZA ZAŠTITU SPOMENIKA KULTURE

U vjetit: Filozofski fakultet (po mogućnosti povijestni ili povijest).

Ponude s opširnom biografijom taksirane sa 50 dinara državnih taksenh maraka dostaviti Savjetu za kulturu Narodnog odbora kotara Šibenik najdalje do 20. srpnja 1962. godine.

Osim navedenih uvjeta kandidat treba da ispunjava uvjete iz člana 31. Zakona o javnim službenicima.

UPRAVNI ODBOR KOMUNALNOG PODUZEĆA »KAMENAR« ŠIBENIK

raspisuje natječaj

ZA POPUNJENJE RADNOG MJESTA SEFA RAČUNOVODSTVA

Uslovi natječaja:

Visoka ili viša stručna sprema s najmanje dvije godine prakse u financijskoj struci ili srednja stručna sprema s najmanje 5 godina prakse.

Molbe slati upravi poduzeća »Kamenar« Šibenik ul. Matije Gupca 32. Rok primanja molbi do kraja ovog mjeseca. Prnadležnosti prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka.

RIBARSKI KOMBINAT

»KORNAT« ŠIBENIK

SVIM RADNIM LJUDIMA ŠIBENSKOG KOTARA

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

KOMUNALNO PODUZEĆE

»ČISTOČA« ŠIBENIK

SVIM RADNIM LJUDIMA ŠIBENSKE OPĆINE

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

'Šibenik' započeo pripreme za novu sezonu

Prije nekoliko dana šibenski drugoligaš započeo je redovnim treninzima, ovoga puta svakako ranije kako bi se što bolje pripremio za nastupajuću nogometnu sezonu. S tim u vezi razgovarali smo sa tajnikom »Šibenika« Miroom Karadžolom, koji je našem suradniku odgovorio na više pitanja, koja će interesirati prijatelje i simpatizere domaćeg drugoligaša.

Zanimalo bi nas kako su primljene nove mjere, koje se u zadnje vrijeme provode u nogometnom sportu u zemlji?

— Kao prvu od mjera koju već poduzimamo je svakako štednja, koja će se odraziti u legalizaciji davanja igračima. Sva primanja igrača kretat će se u okviru pravilnika o nagradivanju. Sredstva će se trošiti tamo, gdje za to budu postojale opravdane potrebe. Raspolagat ćemo s onolikim brojem igrača koji će odgovarati kvaliteti samog natjecanja.

Kakve su promjene nastale u tehničkom rukovodstvu kluba?

— Umjesto dosadašnjeg trenera Ive Radovnikovića, koji je otišao na novu dužnost, njegovo mjesto preuzet će Slavko Luštica koji je i ranije trenirao ovaj klub. On je već postavio solidne osnove u radu s prvotimcima i uopće budućeg djelovanja u klubu. Zbog preopterećenosti posla klub je ostao bez tehničkog referenta Milivoja Petkovića i po svojoj prilici, ni referent, a niti tehnička komisija neće ubuduće postojati, utoliko više jer se ona dosad pokazala više štetnom nego korisnom. Prema tome sve funkcije tehničkog rukovodstva bit će svedene u osobi trenera.

S kojim igračima ste raskinuli ugovore?

— Zasad smo to učinili s Jelenkovićem i Reļjom, a u skoro vrijeme ugovore ćemo raskinuti sa još trojicom igrača.

— Na koje prinove računate?

— U prvom planu dolaze igrači iz juniorskih redova. Pored Bore u obzir dolaze Parat, Kale Jurišić, koji će ponovo nakon dužeg vremena obući dres.

Govori se da će vam pristupiti Sangulin?

— Postoje realne mogućnosti da se u timu opet pojavi Sangulin, koji je lanijske godine pristupio zagrebačkom »Dinamu«.

Što je s igračima »putnicima«?

— I to se pitanje postepeno rješava. Maninić i Perasović stalno će se nastaniti u Šibeniku, gdje će dobiti zaposlenje. Poznato je da se je njihovo stalno putovanje štetno odražavalo na kvalitet kluba u cjelini. Pitanje Geića ostalo je zasad otvoreno, dok će Rančić zbog izuzetnih okolnosti i dalje živjeti u Makarskoj. Još uvijek nemamo dostojne zamjene za Rančića. Istina na spisku se nalazi Ivić i Kale, koji još uvijek nemaju dovoljno iskustva.

Od koga očekujete najveću pomoć?

— U prvom redu računamo na šibensku komunu i ostale zainteresirane faktore, kako bi bez teškoća mogli da sudjelujemo u drugoligaškom prvenstvu.

Što ste predvidjeli u pripremnom periodu?

— Od 15. srpnja pa do početka natjecanja odigrat ćemo nekoliko susreta sa klubovima iz šibenskog, splitskog i zadarskog podsaveza. Početak otvaranja sezone uslijedit će u provj polovici kolovoza i ekipa mora biti spremna za okršaje u gostima i kod kuće.

Što je s uređenjem igrališta?

— Ono će do početka takmičenja biti sposobno za odigravanje susreta. (j)

»RUDAR« IZ SIVERIĆA POBJEDNIK JUGOKUPA NA TERITORIJU ŠIBENSKOG PODSAVEZA

Siverićki »Rudar« postao je pobjednik takmičenja za Jugokup na području šibenskog Nogometnog podsaveza. Siverićani su u finalu uspjeli pobijediti ekipu šibenskog »Metalca« sa 5:4, u utakmici koja je obilovala uzbudljivim akcijama i nadasve dinamičnom igrom. »Rudar« je zaslužio pobijediti, jer je imao veću terensku premoć i bolje se snalazio pred protivničkim vratima. Pred oko 200 gledalaca susret je dobro vodio Mitić iz Šibenika. Susret je održan na stadionu »Rade Končara«.

KINO-PODUZEĆE

ŠIBENIK

SVIM RADNIM LJUDIMA ŠIBENSKE OPĆINE

čestita

DAN BORCA

MEDICINSKI CENTAR ŠIBENIK

Svim zdravstvenim ustanovama i radnom narodu kotara Šibenik

čestita

4. srpnja - Praznik narodne revolucije

ELEKTRIČNO PODUZEĆE ŠIBENIK

Radnim kolektivima, ustanovama i narodu šibenskog kotara

čestita

4. srpnja - Praznik narodne revolucije

TRGOVAČKO PODUZEĆE »TEKSTIL« ŠIBENIK

Svim kolektivima i radnom narodu šibenskog kotara

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

PODUZEĆE »TRANSJUG« ŠIBENIK

Svojim suradnicima i radnim kolektivima Jugoslavije

čestita

4. srpnja - Praznik narodne revolucije

TVORNICA GLINICE I ALUMINIJA LOZOVAC

Radnim kolektivima i narodu šibenskog kotara

čestita

4. SRPNJA — PRAZNIK NARODNE REVOLUCIJE

OBRTNO PODUZEĆE »DANE RONČEVIĆ« ŠIBENIK

Svim radnim ljudima kotara Šibenik

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

POLJOPRIVREDNO-SUMARSKA KOMORA KOTARA ŠIBENIK

SVIM RADNIM LJUDIMA ŠIBENSKOG KOTARA

čestita

DAN BORCA

GRAĐEVNO PODUZEĆE »RAD« ŠIBENIK

Svim radnim ljudima kotara Šibenik

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

KOTARSKI ZAVOD ZA SOCIJALNO OSIGURANJE ŠIBENIK

Svim osiguranicima i narodu šibenskog kotara

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

TRGOVAČKO PODUZEĆE »SLOGA« ŠIBENIK

Svim radnim ljudima šibenskog kotara

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

TEKSTILNA TVORNICA »JADRANKA« ŠIBENIK

RADNIM LJUDIMA ŠIBENSKOG KOTARA

čestita

DAN BORCA

RUDNICI MRKOG UGLJENA SIVERIĆ

RADNIM LJUDIMA NAŠE ZEMLJE

čestitaju

4. srpnja - Dan borca

BRODARSKO PODUZEĆE »SLOBODNA PLOVIDBA« ŠIBENIK

Brodarskim poduzećima i radnom narodu Jugoslavije

čestita

4. SRPNJA — PRAZNIK NARODNE REVOLUCIJE

RADNIM KOLEKTIVIMA I NARODU ŠIBENSKOG KOTARA

čestita

4. SRPNJA — DAN BORCA

NOVINSKO - IZDAVAČKO PODUZEĆE »ŠTAMPA« ŠIBENIK